

[Oluf Pedersen.]

Lad mig så til sidst sige et par ord om virkningen af en lovgivning som den, jeg her har omtalt. Hvordan ville det gå? Ja, man kunne vel blive enig om, at pristallet ville falde, at prisstigningen ville blive stoppet. Hvis man standser prisstigningen, tror jeg også, man vil kunne undgå den truende inflation og alt det vrøvl om krone-sænkning. Erhvervslivets omkostninger ville falde, uden at det gik ud over reallønnen. Vi ville endvidere få øget beskæftigelse.

Men så kan man spørge: hvem kommer til at betale? For det første må det fremhæves, at statens og kommunernes tjenestemænd samtidig ville få lønnedgang og direkte skattenedsættelse, så de ville ikke have nogen grund til klage. Endvidere ville arbejderne og de, der er under social forsorg, først få deres indtægtsnedgang, efter at pristallet var faldet og altså leveomkostningerne var gået ned. De velhavende? Ja, de ville miste deres unødvendige folkepension, men de gamle ville på den anden side få deres andel i de billigere levevilkår, og de ville også få deres del af skattenedsættelsen. Alle formueejere ville imidlertid komme til at deltage i formueafgiften i forhold til deres formuers størrelse, men til gengæld ville de få rimelige levevilkår.

Statsfinansieringens ophævelse tror jeg ville resultere i lavere rente og derfor billigere byggeri, og man ville nå frem til frie lejeforhold til stor fordel for samfundet. Grundskylden ville på denne måde automatisk, efterhånden som ejendommene blev solgt, træde ind i stedet for prioritetsrenter; i tilgift ville man altså få nedsættelse af, for ikke at sige frihed for den direkte skat. Men stigningen, den ufortjente gevinst, måtte landbrugerne såvel som andre grundejere opgive. Der ville blive mindre skat på arbejdet, det vil sige højere løn for arbejdet. Den falske købekraft både fra pengeudpumpning og grundstigning ville blive afviklet. Omkostningerne ville falde. Produktion og beskæftigelse ville stige. Alt dette ville ske som følge af, at man satte ind imod inflationens og skattestigningens kilder.

Denne afviklingsplan anbefaler jeg til regeringens og folketingets velvillige, gerne kritiske overvejelse og til gennemførelse.

Frederik Lyng: Jeg beklager, at jeg var forhindret i at være til stede her i salen, da den højtærede minister for Grønland den 11. december i fjor fremsatte sine bemærkninger i anledning af mit indlæg under finanslovforslagets første behandling. Jeg vil derfor gerne nu have lov til at gøre nogle bemærkninger i forbindelse med ministerens besvarelse.

Først vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for hans forstående indstilling over for de udtalelser, jeg havde fremført med hensyn til fordelingen af anlægsudgifterne inden for bygge- og anlægsområder vedrørende Grønland. Jeg synes, at vi ligefrem kan mærke det i det foreliggende resultat af udvalgsarbejdet, den tillægsbetænkning, som finansudvalget har afgivet.

Dernæst udtaler jeg min oprigtige tak til den højtærede minister for Grønland, der i sin svartale til mig har bekræftet nogle af de udtalelser, jeg fremsatte under finanslovforslagets første behandling den 5. december 1956 — de kan læses sp. 1403 ff.

Det var navnlig vore fælles bestræbelser for ophjælpning af erhvervsforholdene i særdeleshed i den nordlige del af Vestgrønland, som jeg omtalte, og som må siges at være et meget stærkt ønske fra den stedlige befolknings side. Det, som jeg gerne ville opnå, var netop, at den højtærede minister her fra talerstolen ville give en redegørelse for, hvad man inden for den kgl. grønlandske handel havde planer om at gøre i den kommende tid for at ophjælpe erhvervsforholdene i den nordligste del af riget, navnlig til forbedring af indtjeningsmulighederne for den i disse barske egne bosiddende befolkning — danske statsborgere. Jeg kan tilføje, at jeg har tilladt mig at gengive på grønlandsk en hel del af ministerens besvarelse til mig, den del, der vedrører de påtænkte igangsættelser med hensyn til bedre udnyttelse af fiskerigdommene ved de nordligste dele af kysten. Det vil jo alt sammen til syvende og sidst bidrage til at forøge produktionen i Grønland.

Ligeledes takker jeg den højtærede minister for det løfte, han gav i sin tale dengang, idet han sagde (sp. 1628):

„at tiden nu er inde til at foretage visse, ikke uvæsentlige prisforhøjelser,